

MÉNES ATTILA

Felszáll az Orion

A Macska a tetőkön lakik, a bendzsóját pengeti, van rajta egy gomb, hogyha megpöcköli a bendzsóból puska lesz, később Szabatához áll, résnyi a szeme, ő az ördög, a templomban is öl, a végén lelövik, szekérre teszik, a város csak áll és nézi a menetet, a prérin megállnak, Szabata feltámad, a hosszú köpönyegét magára lódítja, dollárt szór a szélbe, aztán eltűnik, én meg csak pislogok, tülövő bot, teljesen belezúgok, valami páncél mögül lő, Hallerral, Bódival nézzük hetedjére, és fagyasztott szilvát szopogatunk a Víg erkélyén, a fagyasztott szilva téglányi dobozban, nem lehet megenni mindjárt, szétrágni se, kemény mint a kavics, be kell venni, zörgetni nem lehet, mert a jegyszedő azonnal ott terem, hiába van sötét, tudja, hogy mi voltunk, inkább elszopjuk csendesen, a málnát ugyanúgy, más íze is van, sajog a fog a hidegtől, az ínyet is horzsolja, de megéri, mindig elfogy, mire a halálfej pipás a bárszéken a lányra vigyorog, hopp egy légy kiáltja Bujtor István, a kocsija rendszáma $A^2 + B^2 = C^2$, és medencébe löki a professzor testőreit, a professzor célja, hogy kiirtsa a várost a baktériumokkal, a lánya a Bujtor szeretője lesz, a magokat a köpenyzebeembe gyűjtöm, izgalmamban film végéig a gipszstukkót kaparom, mindig ide váltok jegyet, hogy kaparjam tovább az angyalnak az arcát, az orra a kezemben marad, aztán jön a szeme, Gojko Mitić az eget fürkészi, átszáll egy sólyom, csak ő tudja, mit jelent, az indián lány a pataknál mos, aztán szerelmet vallanak, leszáll az éjszaka, bokrok mögé bújik, onnan lesi az őrt, a lovak idegesek, hátul a kis csapat a tűz felé kúszik, riadó és általános roham novhetedikén az Apolló moziban felperzselt föld és kegyetlen öldöklés, a Zizi kiszakad, szétgurul, mindenki anyázik, mily halkan közelegsz Ájvenhó vagy Vidok, látszik, hogy ölni fogsz, akár az igazság, nyári vetítés a téglafalra vászon, egy örült férfi lakik a szomszédban, ezért nincs hang, a nagyerdei tábor ebédlőjében néhány horogkeresztet én is felrajzolok, Stirlic kapitány, a tiszta fajú árja földúton poroszkál a Tóth Árpád moziba, az erdőben megáll, átöleli a nyírfát, aztán adóvevőzik, rajtam is úrrá lesz a fegyvermánia, matinéra a Meteorba járok, mire hazaérek, kész a négy rántott hús, mióta lakni idejötünk, egy köpés a mozi, mindig ott vagyok, vetítés előtt egy órával lődörgök, a plakátot bámulom, Fanfan éjszaka kardozik, a várfalról pottyán alá, lent a lova várja, pont a nyergébe, nem értem, a tökét hogy nem üti bele, álmomban én is meztelenül hajtom, dagadt és vigyorog, a foga fekete, rossz szándéka lehet, a helikopter hágcsojáján mászik fölfelé, most újra, furcsa, ruhákban, és elég furcsa zene Meklén meg Tamara, szupernova súvít a csillagközi térben, kis fehér pontocska, a Nap felé tart, és meg kell állítani, az Orion űrhajó teljes fegyverzete, rohantam, hogy nézem, de akkorát taknyoltam a fagyaltos előtt, hogy két lány cipelt haza, a fejükön csuklya, és világít a szemük, a japánok egyformák, mindig hasra szúrnak vagy levágják a fejet, de a királyt például íjászok ölik meg, egyedül van egy hadsereg ellen, a végén már úgy néz ki, akár egy túpárna, az utolsó nyílvesző a gégejét fúrja át, tátog, aztán lerogy, nem kér már kegyelmet, a kastélyban pókháló, zegzugos folyosón férfi közeledik, a lovagterembe lép, sebhelyes az arca, aztán a sebhelyet

leveszi, Fantomasz, Füné felügyelő túl sokat beszélne, de csak összezagyvál, Fantomasz integet, a kocsijához rohan, az autó felrepül, ott száll a fa fölött, Szájmoné Jaguár, az autós-kártyából rögtön kiválasztom, kétszáznegyven kilométer/óra, éjszaka a polcon megmoccan az edény, szellemlátomások, Jugóból mint Tarzan, Kása Zoli meséli, a Kása faterja hivatásos vadász, a nagyapja szobájában éjjel egy után izzó szempárt láttak, az apja odalött, de nem volt már segítség, az öregot reggelre halva találták, a szemében rettegés, árnyéket láttam én is egy délután, mozgott a Nyugati utcán, nem tudtam követni, annyira féltem, hogy leguggoltam, karja volt meg feje, és mintha szoknyában, az ötös számú robot, nem film, csak nyelvlecke, rendes öltönye van, és olyan, mint egy ember, a csuklóján kapsoló, a piros jelzésre átugrik egy falat, váll-lapja is van, a bázis jele a 25-ös szám, csinállok magamnak valami hasonlót, a gyakszi óráról sikerül ellopni néhány bilétát, és a kabátomra tűzöm, a hóhér lesújt, a márki feje a kosárba pottyan, valami barnás lé szívárog, mint a mustárvízenyő, Bódival tervezzük, hogy éjszaka kilógunk, a csónakázó tónál találkozunk, évekig téma ez, az Apolló moziban tükör az egész fal, nincs pénzem a jegyre, legnagyobb büntetés, a sok ember közt valahogy beférek, éppen elkezdődne a tengeri ütközet, teltház van, és persze hogy elkapnak, a Meteorba viszont hátulról jutok be, gurul a tűzkerék, Gergő meg Vicus a pataknál esküsznek örök hűséget, minden pataknál van valami csók is, nem lehet megunni soha a patakot, egyedül szeretek, ha anyám is velem van, az olyan részeknél a szemem eltakarja, ha dumálok szájba vág, a beszéd nem zavar, de állítólag egyszer felgyújtott villany miatt egy szerelmes pár úgy összeragadt, hogy orvos műtötte szét, és letakarták őket, utálom, ha néznek, mindig elpirulok, ezért jó a sötét, hiába növekszem, sikerül egyszer Edit mellé ülni, a haját babrálok, csak észre ne vegye, az első sorba kérek, aztán hátrahúzok, rengeteg arany van ott, ládászám, drágakő, láncok meg gyöngy, megérte szenvedni, a börtönből kiszökni, vipera őrizte, Leviatán lehelete várta, most a víz alól felbukkan, a legnagyobb iszonyat, körben csak a tenger, és sehol egy hajó, de még egy ladik se, itt fog megfulladni, a hullámok csapkodják, a víz alatti városba vissza már nem mehet, muszáj eldobnia az aranytömböket, mégis az élet, az a legfontosabb, meglát egy szigetet, balzsamos a lég, azt hiszem, így mondják, a néger ezen csak veszíthet, kutyát küldenek rá, Belmondó, ahogy leszáll a gépről, bársonyszőnyegen kell végigsétálnia, jön a kormányzó, és becsületrendet tűz ki a mellére, diadalmas zene, de Belmondó leüti, a Tisza mentén szöknek tovább a legnagyobb titokban, még az őskorban járunk vagy az indiánok földjén, nem lehet tudni, de biztosan kiderül, sem király, sem hatalom, két sógun vív egy fehér, egy fekete, a sziklás domboldalt benövi a repkény, felkúszik a fára, haláluk után is gyűlölik egymást, aztán jön egy bajuszos paraszt, és kivágja a tölgyet, csapkodja az indát, arc ez, vagy csak fény játszik a levelek fonákján, 16 éven felüli, rimázkodni kell, a sovány jegyszédőnő, ha tisztá a levegő, nem bánja, beenged, a kövér rohadat szemét, korhatáros filmek, a jegyet kezdés után vissza sem váltják, most mit kezdjek vele, dugja a seggébe, van rá egy húszasom, egész hétre négy film, az egyik ismétlés, ha kell még pénz, lopok az anyámtól, úgyse veszi észre, ha van egyáltalán, hónap vége felé a helyzet drámai, nem haragszik érte, otthon nem koszolok, mindegy, csak tűnjek el, egyszerre lőnek, és mindkettő pontosan, a lány meg csak nézi, akkora pechje van, minek futott oda, a szájából vér bugyog, így lesznek barátok, együtt temetik el, Edit szipogni

kezd és kifújja az orrát, pedig csak hülyeség, szólok, hogy figyeljen, még egyszer nem mutatják, fehér a fehér közt hatalmas különbség, borzalmas szélvihar, vérükre esküsznek a titkos kamrában, viaszpecsét, egy szerzetes elviszi, a tőre megvillan a csuha korcában, egy tollseprűt vágnak a kövér fejéhez a Vigben fél négytől, bosszúból habostortát hajít, az idegen űrhajó a földhöz csapódik, és árvizet fakaszt, elönti a várost, a sovány fut elöl, üldözi a kövér, az út felporzik, és mindketten eltűnnek a bukó nap fényében.